

Samtaler og eget ansvar

Dette var 104-årige Tage Buch's sidste forsøg på en dialog:

Tage Buch:

I mine tidligere breve og artikler er jeg kommet ind på Martinus analyser og måden, han viser, at hvert enkelt menneske i fremtidens kultur må *gå ind under sig selv* og ikke være afhængig af en eller anden verdensgenløser eller en eller anden 'høvding'. Det menneske, der går ind under sig selv, har gjort sig til et fuldstændig frit menneske, som ikke behøver at støtte sig til andre. Det menneske er suverænt, som Martinus siger eller kalder det.

Menneskeheden er delt op i to forskellige typer. Den ene er som nævnt den, der går ind under sig selv, og den anden er den, der må føres, og som ikke er selvstændig, men fuldstændig afhængig af flokken eller et andet menneske. Også inden for Martinus Sag finder vi disse to typer. Den ene type, flokken, er her meget dominerende og er ikke klar over, at de mere eller mindre - som Martinus skriver det - går med flokken den forkerte vej, og dette betyder selvfølgelig også, at de så må tage flokkens skæbne.

Gennem de sidste omkring 40 år har vi set, at det er en flok, der styrer Martinus Sag, og vi har set, hvor mange fejltagelser, der er kommet ud af det. Vi har også set, hvordan flokken oftest har gjort nøjagtig det modsatte af det, som Martinus kosmiske analyser viser. Martinus har ellers sagt, at *alting er let at ordne, det skal bare gøres efter analyserne*. Men det ser ikke ud til, at man har studeret analyserne tilstrækkeligt, for der er kommet alle disse fundamentale fejltagelser ind i arbejdet. Det er først og fremmest rettelserne i selve Martinus værker, endda i hovedværket. Dét er en stor fejltagelse, for Livets Bog og de øvrige analyser er fundamentet for en ny moral, og det er denne nye moral, Talsmanden den hellige ånd, som Martinus skulle bringe, og som er hele den 'sandhed', som skulle blive hos menneskene evindeligt.

Instituttet har modarbejdet det, som Martinus til slut har kaldt Det Tredie Testamente. På Instituttets hjemmeside har man oprindeligt bortgemt den kendsgerning, at det er Det Tredie Testamente, til side 4. Efterhånden som det har mødt modstand, er Det Tredie Testamente rykket længere op og er nu oppe som nr. 2 lige efter 'Kosmologi'. Det sidste må så være, at Det Tredie Testamente rykker op på førstepladsen, og at 'Kosmologi' fuldstændig forsvinder ud af ordvalget, når man taler om Martinus kosmiske analyser. Men Instituttet har forsøgt at skjule den virkelighed, at Martinus Det Tredie Testamente er en fortsættelse af Bibelen. Det kom tydeligt frem ved den retssag, som blev afholdt den 11. - 13. november 2014 i Københavns Byret,

hvor de fire anklagede klart gjorde rede for deres arbejde og årsagen til, at de følte sig tvunget til at gå deres egne veje og trodse de juridiske love.

Her stod også de rådsmedlemmer, som skulle forsvare Det Tredie Testaments fortsættelse af Bibelen, meget svagt, ja, det var en ynkelig historie. Kun én eneste sagde lige ud, at han erkendte, at Det Tredie Testamente var en fortsættelse af Bibelen. Alle de øvrige vædede på forskellig måde for at undgå at sige sandheden. De ville heller ikke direkte tale usandt, da de var blevet indskærpet, at her i retten skulle man tale sandhed, så deres svar kom til at stå meget svagt. Rådet har på den måde svigtet Martinus og de mange andre mennesker, som er optaget af Martinus analyser, og mange af disse har ladet sig vildføre af rådets mange forskellige 'forklaringer', som skulle vise, at Det Tredie Testamente ikke var fortsættelsen af Bibelen, ikke var hellige bøger, og at det ikke var noget religiøst.

Men man kan ikke udelukke det religiøse, når man skal beskrive verdensaltet, det evige verdensbillede, den evige Guddom og de evige gudesønner, hvor Martinus kosmiske analyser er klar logik, og hvor den materielle videnskab og analyserne bliver ét. Rådet har på alle måder vist, at det har svigtet Martinus, og det har svigtet sandheden. Det viser sig også på den måde, at de mennesker, der i dag repræsenterer rådet - men som man nu kalder sig bestyrelsen - i alt går imod Martinus ønske. Er det virkelig korrekt fortsat at støtte et råd, der på denne måde har vist sig ganske uegnet og uengageret til det arbejde, som det har påtaget sig? For støtter man ikke derved den gale kurs, som rådet har bevæget sig ind på?

I virkeligheden skulle der to kosmisk bevidste gudesønner til for at udarbejde Det Tredie Testamente. Jesus Kristus fortalte om himmeriges rige, som skulle komme, og alle de kernesætninger, som Jesus udtalte, har Martinus bekræftet. Hele Jesu lidelseshistorie, hvor han blev forrådt af Judas, blev ført frem for ypperstepræsten, blev dømt, pisket og hængt på korset, hvor han døde efter seks

timer, og på det sidste tilgav sine bødler og sagde: ”De vide ikke, hvad de gøre”, hvorefter han blev begravet og genopstod. Ja, alt dette er i virkeligheden det råmateriale, som Martinus har kunnet bygge på og så selv har tilføjet mange ting i sine kosmiske analyser, så de blev et fuldt logisk og evigt verdensbillede. Så både Jesus og Martinus var nødvendige for skabelsen af Det Tredie Testamente. Og det er dette Tredie Testamente, som rådet har søgt at skjule eller at undgå.

Rådet har på denne måde sat sig selv *udenfor*, så der må nye kræfter til. Og her kommer vi så til det meget vanskelige problem om hvem, der skal overtage rådets funktioner. For der må helt nye mennesker til, helt nye bevidstheder, som alle hver især går ind under sig selv og tager ansvar for enhver af deres handlinger. Disse nye mennesker må gå ind for Martinus Sag og må være de allerførste til at hjælpe Martinus Det Tredie Testamente frem i verden. Det skal være mennesker, som ’brænder’ for Sagen, det skal være uselviske mennesker, som vil gøre Martinus Sag til deres egen sag. Rådet eller rådsmedlemmerne må hver især tage et opgør med sig selv og finde ud af, om de er værdige til det job, de har påtaget sig. Alt i alt bliver det en vanskelig proces, hvor man må være parat til at række hånden frem, og man må være rede til at tale med mennesker, for uden samtale ingen fred.

De fire anklagedes advokat har fra begyndelsen sagt, at denne her sag kunne være ordnet over en kop kaffe. Og mit bud er derfor, at man på forskellig vis i større eller mindre sammenhæng laver nogle kaffemøder, hvor man debatterer de ting, der skal ske i fremtiden og finder frem til mennesker, som siger: ”Jeg er parat til at tage et ansvar et eller andet sted inden for Sagen.” For det er jo det, det drejer sig om, nemlig at få fat på mennesker, som ’brænder’ for Martinus Sag, og som netop vil tage ansvar, og som ikke skal have pensionerede stillinger inden for Instituttet.

Jeg vil gerne gentage, at der må ske en stor forandring inden for Martinus Sag. Ikke bare inde på Instituttet, men også hos alle de mennesker, som i større eller mindre grad har involveret sig i Martinus Sag, og som er lykkelige for at have Martinus kosmiske analyser som livsgrundlag. Derfor synes jeg, som allerede sagt, at der må indkaldes til de ovennævnte kaffemøder.

For det må ende dér, at Det Tredie Testamente eller Livets Bog er den overordnede. Analyserne indeholder jo alle love og principper, og det er disse love og principper, man ikke kan undgå at arbejde efter. Hvis man ikke arbejder efter dem, så vil denne usikkerhed, uorden og uro, der er inden for Martinus Sag, fortsætte. Vi må skabe fred, og mit budskab er dette: Lad os nu tale sammen, og lad os nu finde de mennesker, som kan og vil arbejde efter de kosmiske analyser, og som har kærlighed til Det Tredie Testamente.

Rådet svarede:

Kære Tage,

Siden Martinus’ bortgang - altså i over 30 år - har rådet, med sine skiftende medlemmer, haft en frugtesløs kommunikation med dig blandt andet omfattende over 100 breve og mange timers samtale. I al den tid har du været i opposition til rådet, og du har på forskellige måder gennem årene ytret din misbilligelse over rådets og Instituttets arbejde. Vi oplever generelt, at denne kritik hverken har været konstruktiv, velbegrunderet eller saglig.

Vi ser ligeledes dit seneste brev som usaglig kritik af vores indsats for at udføre det arbejde, vi af Martinus er sat til, og vi har følgende kommentarer:

Vi forstår, at du mener dig bemyndiget til at irettesætte rådet og de øvrige medarbejdere på Martinus Institut. Det er en bemyndigelse, vi ikke mener du har.

Vi kan konstatere, at du kommenterer retssagens forløb og Instituttets vidneudsagn uden selv at have været til stede i retssalen og tilsyneladende uden at have læst dommen, hvor hele forløbet inklusiv alle vidneudsagn er korrekt refereret. Du udtaler dig desuden om omstændighederne, der førte til retssagen, tilsyneladende uden kendskab til de mange sagsakter, hvor kendsgerningerne er dokumenteret. Vi mener, at dine betragtninger i det hele er mangelfulde og ikke bygger på fakta.

Endeligt kan vi bemærke, at du gennem længere tid med artikler, åbne breve, film og desuden økonomisk har valgt at støtte de personer, der uden Instituttets tilladelse har udgivet Martinus’ værk og på andre måder undergravet og besværliggjort rådets og Instituttets arbejde. På den måde har du bidraget til at skade Martinus’ sag og sætte denne i et dårligt lys. Nu udviser du desuden tydelig mistillid til Martinus’ måde at organisere Instituttet på ved blandt andet at agitere for, at rådet skal udskiftes.

Vi oplever din korrespondance som en manglende forståelse for og accept af rådets ansvar efter Martinus’ bortgang og i øvrigt en manglende indsigt i rådets arbejde og hensigter, og ligeledes en manglende indsigt i det arbejde, som bliver udført på Instituttet og på Martinus Center Klint af mange engagerede faste og frivillige medarbejdere. Vi oplever, at din stærke kritik hænger sammen med netop det faktum, at du ikke er ordenligt orienteret, og at du ikke ser alt det gode, der dagligt sker i Martinus’ sag inden for Instituttets rammer.

Afslutningsvist vil vi gøre opmærksom på, at Martinus oprindeligt dannede rådet til at varetage de opgaver, han overdrog til Martinus Institut. Vi i rådet tager denne opgave og dette ansvar seriøst, og vi kan kun i al venskablighed opfordre dig til at respektere Martinus’ beslutninger og lade Instituttet og rådet udføre sit arbejde i fred. Med kærlig hilsen

Rådet

Som en allersidste hilsen skrev Tage Buch:

Kære medlemmer af Rådet.
Tak for jeres brev af 25.februar 2015.11.14

Desværre kan jeg se, at I ikke har forstået, hvad jeg har skrevet, for jeg har *ikke* agiteret for, at I skal ud! Jeg har derimod stillet spørgsmålstegn ved, om man kan støtte den kurs, som I følger, og det har jeg argumenteret for. Og jeg har så taget konsekvensen af denne argumentation ved at skrive, at Rådet som følge af deres handlinger selv har sat sig *udenfor*. Så det er med andre ord ikke mig, men jer selv, der sætter jer *udenfor*.

Jeg har sandelig ingen mistillid til den måde, Martinus har villet organisere Institutet på! Tværtimod. Jeg har stor tillid til Martinus. For som Martinus selv siger: ”*Så er alting jo så let, det skal bare gøres efter analyserne.*” Og dét har jeg i tidens løb forsøgt at gøre opmærksom på både i skrift og tale, men det er stort set alt sammen forblevet ukommenteret fra jeres side. Når jeg på denne måde ikke kun har henvist til Martinus, men også gang på gang har gentaget det, som han står for og til det, som han har skrevet og sagt, kan jeg *ikke* skade hans sag, sådan som I ellers påstår i jeres brev.

Jeg har lige siden mit allerførste kendskab til Martinus Åndvidenskab i 1937 arbejdet herfor. Det blev med årene til et meget nært samarbejde og et personligt venskab med Martinus, og var et udtryk for min kærlighed til og interesse for hans sag.

Det er ikke i uvenskab, at vi skilles, men som i alle forhold her i livet, må man ikke tro, at man bare kan gøre, hvad man vil. Vi er ganske vist alle frie mennesker og har lov til at gøre, hvad vi vil, men vi kommer også alle til at tage følgerne af vore handlinger. Vi har en lang proces foran os med at ændre vore hjerner og hjerter, og hele situationen minder mig meget om nogle udtalelser, som Martinus kom med på et tidspunkt, hvor der var et menneske, der fuldstændig havde misforstået Martinus og hans analyser.

Martinus sagde om ham: ”*Han ved ikke hvilke mægtige kræfter, han er oppe imod. Han er oppe imod universets kræfter. Og han er oppe imod Gud.*” Den samme tilstand oplever jeg som sagt, at vi befinder os i nu, men hvis ingen vil ændre på den nuværende situation, så må den jo køre videre til den bitre ende.

Med kærlig hilsen Tage Buch

Krig og fred skaber vi selv

Mange mennesker går og er bange for en kommende krig, men jeg må understrege, at der ikke er nogen grund til at ængstes for nogen som helst form for krig, hvis man arbejder på at fjerne krigen fra sit eget domæne.

Hvis man prøver på med sine tanker og handlinger at skabe fred og forståelse i den atmosfære, der omgiver en, arbejder man for hele menneskehedens fremtid, for en ny verdenskultur, hvor alles største glæde og lyst vil være at leve for at tjene andre.
(Martinus i foredraget ”Fårene og Bukkene”)